

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520200283
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2020:8520200283.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom JUDr. Emíliou Mišenkovou, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený: Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanému: S. S., nar. X.X.XXXX, bytom R. 1, XXX XX Z. H., zastúpený: JUDr. Stanislavom Lampartom, advokátom, so sídlom Námestie sv. Mikuláša 29, XXX 01 Z. H., o zaplatenie 697,08 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou na súde dňa 27.2.2020 uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 697,08 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 18.2.2014 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 1.000,- eur. Uvedenú pôžičku mal žalovaný splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 32,09 eur a to až do celkovej sumy vo výške 1.925,40 eur. Konštatoval, že žalovaný uhradil sumu 1.091,06 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, žalobca dňa 26.5.2017 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru. Nakoľko k úhrade nedošlo, žalobca úver dňa 19.07.2015 zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 20.7.2017. Ďalej uviedol, že celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 697,08 eur, pričom si žalobca uplatňuje úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní. Zmluvnú pokutu evidovanú v prehľade splátok vo výške 80,64 eur si žalobca neuplatňuje. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení pripojil zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 18.2.2014, predžalobnú upomienku zo dňa 26.5.2017 vrátane doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.07.2017 a prehľad splátok a úhrad.

2. Žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami a poučeniami o jeho procesných právach a povinnostiach podľa zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dňa 7.5.2020.

3. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.5.2020 uviedol, že so žalobou nesúhlasí a má za to, že nie je dôvodná. Zastáva názor, že zmluva o pôžičke so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok bola uzatvorená v rozpore s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ako taká je

neplatná. Už len skutočnosť, že pri pôžičke 1.000,- eur mala byť splatená suma 1.871,40 eur, táto suma vysoko prekračuje požadovanú a všeobecne akceptovanú slušnú mieru. Žalobcovi uhradil poskytnutú istinu. Poukázal na to, že v zmluve o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 18.2.2014 je uvedená fixná ročná úroková sadzba 32,00 % a priemerná hodnota RPMN je 46,30 %, čo považuje za neprimerané. Na základe uvedeného navrhuje, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Žalobca v replike k vyjadreniu žalovaného, vo vzťahu k platnosti zmluvy, uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami, žalovaný nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. V zmysle uvedeného boli splnené zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Ďalej uviedol, že s parametrami zmluvy bol žalovaný riadne oboznámený, ako aj s tým, akú istinu a aké príslušenstvo bude povinný platiť, teda zmluva dostatočne popisuje odplatu za poskytnutý úver, tieto nerozporoval a vykonával úhrady v zmluve predpísanej výške, teda aj s príslušnou časťou úroku. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu vo výške 32 %, zdôraznil, že túto treba posudzovať podľa právneho predpisu platného a účinného v čase podpisu zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na poslednú zmenu pred prijatím zákona č. 106/2014 Z., ktorým sa od 1. júna 2014 nanovo upravila výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vykonaná v súvislosti s novelou zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj na dôvodovú správu k tomuto zákonu. Žalobca má za to, že nakoľko zmluva bola uzatvorená pred dátumom 1.6.2014, je bez právneho významu skúmanie odplaty za poskytnutú pôžičku. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby súd vyhovel podanej žalobe v zmysle žalobného petitu a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Na repliku žalobcu reagoval žalovaný podaním zo dňa 8.6.2020, pričom opakovane poukázal na neprimeranosť fixnej ročnej úrokovej sadzby vo výške 32,00 % a priemernej hodnoty RPMN 46,30 %, s tým, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľských úveroch sa v takomto prípade úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že bola požičaná suma bola zaplatená a bola uhradená navyše aj suma 91,06 eur. K tomu ako dôkaz priložil priemerné úrokové miery z úrokov za r. 2014, ktoré preukazujú túto skutočnosť.

6. Keďže v danom prípade ide o spotrebiteľský spor v hodnote do 1.000 eur, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, súd nenariadil vo veci pojednávanie, ale dňa 24.6.2020 vyvesil na úradnej tabuli súdu a zverejnil na webovej stránke súdu oznámenie, že dňa 24.7.2020 o 13.00 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok v zmysle § 297 písm. b) v spojení s § 219 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a následne v tento deň vyhlásil rozsudok vo veci samej.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

8. Právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding,a.s. so sídlom v Kežmarku) uzavrel so žalovaným dňa 16.2.2014 v Z. H. zmluvu o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá ako dlžníkovi pôžička vo výške 1.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal predmetnú pôžičku splácať 60 mesačnými splátkami s poistením vo výške 32,09 eur, s celkovými nákladmi 871,40 eur, RPMN 32 %, fixnou ročnou úrokovou sadzbou 32,20 %, priemernou RPMN 46,3 %, s termínom konečnej splatnosti 2/2019, pri celkovej čiastke 1.871,40 eur.

9. Podľa vyjadrení žalobcu a žalovaného, ktoré je v zhode s pripojeným prehľadom platieb klienta, žalovaný do dňa podania žaloby zaplatil 1.091,06 eur.

Právne posúdenie vecí:

10. Podľa § 52 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 Obč. zák. ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

13. Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák. za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

14. Podľa § 53 od. 3 Obč. zák. ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy t.j. 18.2.2014 (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

17. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. Podľa § 559 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

Vzhľadom na uvedené súd právne uzatvára:

21. Predmetom konania je nárok žalobcu na plnenie t.j. na zaplatenie istiny 697,08 eur s príslušenstvom. Je nepochybné, že predmetná zmluva o pôžičke má spotrebiteľský charakter, keďže žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. Predmetný záväzkovo-právny vzťah je založený spotrebiteľskou zmluvou, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou obsiahnutou v Občianskom zákonníku (citované ustanovenia § 52 a nasl.) a v zákone o spotrebiteľských úveroch (129/2010 Z.z.).

22. Súd zastáva názor, že predmetná úverová zmluva neobsahuje zákonom vyžadované obsahové náležitosti a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Medzi obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy, t.j. 18.2.2014 v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. patrili údaje § 9 ods. 2 písm. c/ adresa predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ako aj § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona a to údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

23. Zmluva uzavretá stranami sporu dňa 18.2.2014 neobsahuje údaj o adrese predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č.

129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nevyplýva, aby adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Vzhľadom na písm. b) v korelácii s písm. c) predmetného ustanovenia jednoznačne možno dospieť k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať obe uvedené náležitosti. V úverovej zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu je v záhlaví uvedené označenie veriteľa podľa § 9 ods. 2 písm. b) citovaného zákona, avšak uvedené nemožno zároveň označiť aj za osobu, u ktorej je možné uplatniť reklamáciu a to vzhľadom na skutočnosť, že tento subjekt mal viacero pobočiek na celom území Slovenskej republiky, preto sa vyžaduje, aby zmluva výslovne uvádzala, v ktorej z týchto pobočiek je oprávnený si reklamáciu, resp. svoje práva voči veriteľovi uplatniť. Obdobný záver bol už judikovaný napríklad aj rozhodnutím Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/278/2018 z 26.6.2019 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/77/2019 z 19.2.2020. Napokon ani samotná zmluva zo dňa 18.2.2014 nebola uzatvorená v sídle žalobcu (G.) ale v mieste bydliska žalovaného (Z. H.). S neuvedením tejto náležitosti zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) spájal sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

24. Rovnako v zmluve chýba údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je uvedený len počet splátok (60) a termín konečnej splatnosti vyjadrený údajom 2/2019. Z takéhoto znenia nie je možné vyvodiť dobu trvania zmluvy a ani termín konečnej splatnosti úveru. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Uvedená náležitosť zmluvy o úvere súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa z nej vyplývajúcimi, preto táto náležitosť je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere. Splátkový kalendár, z ktorého by bolo zrejme takéto rozloženie splátok nebol súčasťou úverovej zmluvy, v úverovej zmluve ani v úverových podmienkach nie je uvedený, že by splátkový kalendár bol právnym predchodcom žalobcu odovzdaný žalovanému najneskôr pri podpísaní zmluvy. Neuvedenie tejto náležitosti taktiež má za následok, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy).

25. Pre úplnosť súd uvádza, že zmluvná sloboda účastníkov právneho vzťahu nie je neobmedzená a nesmie vybočiť z určitých aj právom akceptovateľných hraníc. Jednou z týchto hraníc je i inštitút dobrých mravov (porov. 1MCdo 1/2009, 21Cdo 14842004 /ČS/). V zmluve uvedený úrok vo výške 32,00 % ročne je zjavne odporujúci dobrým mravom. Za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom treba považovať právny úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska v spoločnosti prevládajúcich mravných zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi (pozri rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 137/2003). Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci február 2014 pri úveroch od 1 roku do 5 rokov na úrovni 11,16 % ročne. Dohodnutá výška úrokov 32 % ročne uvedená v zmluve podstatne (takmer trojnásobne) prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v danom čase. Nebankový subjekt pri poskytovaní úverov síce podstupuje vyššiu mieru rizika, čo sa odráža aj vo výške úroku, avšak dohodnutá výška úrokov (aj keď vyššia ako pri bankách) musí byť stále súladná s požiadavkou dobrých mravov a nesmie vykazovať znaky nepoctivého úžerného úroku. Dlžník uzatvára zmluvu o úvere a dohodu o úrokoch prevažne z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ v takejto situácii poskytoval dlžníkovi neprimerané úroky. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014, ktorý uviedol: „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“

26. Pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri poskytnutí peňažných prostriedkov uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie poskytnutých finančných prostriedkov, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu a dohodu o úrokoch často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Keďže v zmluve dohodnutá úroková sadzba úveru vo výške 32 % viac ako trojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu 11,16 % uplatňovanú bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek, je potrebné prijať záver o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi.

27. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú ex offo súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov (§ 39 Občianskeho zákonníka). Z absolútne neplatnej dohody o úrokoch žalobcovi nemožno priznať žiadne právo.

28. Judikatúra súdov nikdy nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (porov. právne veci NS SR sp. zn. 1MCdo 1/09 z 31.7.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.4.2012, NS ČR sp. zn. 21Cdo 1484/04 z 15.12.2004, KS v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011, 3Co 67/2012 z 24.10.2012).

29. Na základe vyššie uvedeného je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov a žalobca môže od žalovaného požadovať iba sumu poskytnutých finančných prostriedkov.

30. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný čerpal úver vo výške 1.000,- eur a žalobcovi poukázal úhrady celkovo vo výške 1.091,06 eur, zaplatil teda viac ako mu žalobca poskytol. Preto súd s poukazom na vyššie uvedené dôvody žalobu zamietol.

31. Len na margo súd prvej inštancie konštatuje, že v zmluve je v rovnakej výške uvedená RPMN a fixná úroková sadzba vo výške 32 %, čo rovnako skresľuje rozhodovanie spotrebiteľa o podmienkach úveru a navyše tieto hodnoty by objektívne nemali byť rovnaké.

Trovy konania

32. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

33. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O nároku na náhradu trov konania žalovaného súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, vo výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa

§ 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359 (§ 360 ods. 1, 2 CSP). Prokurátor môže podať odvolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 361 ods. 1 CSP).

Odvolať sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1./ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2./ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3./ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.